

Warszawa, 6 listopada 1933 r.

E04b 7/182

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18670.

Kl. 37 a, 6.

Pedab w Toruniu Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością 37a 7/18
(Toruń, Polska).

Konstrukcja dachu o dużej rozpiętości.

Zgłoszono 30 czerwca 1930 r.

Udzielono 24 czerwca 1933 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy konstrukcji dachu o dużej rozpiętości.

Zasadniczą cechą dotychczas stosowanej konstrukcji dachowej jest to, że wszelkie siły w niej występujące są przenoszone przez dźwigary i płatwie nośne, natomiast samo opierzenie dachu nie bierze w przenoszeniu sił żadnego udziału.

W odróżnieniu od tego w konstrukcji według niniejszego wynalazku opierzenie dachu jest wykonane jako słaba konstrukcja nośna, wystarczająca do przeniesienia sił ściskających i rozciągających, natomiast znajdująca się pod opierzeniem konstrukcja nośna ma za zadanie przejąć momenty gnące, powstające od obciążenia.

Ażeby osiągnąć taki podział czynności pomiędzy opierzeniem dachowym a kon-

strukcją nośną dachu, opierzenie dachowe posiada osobne łożyska na podporach dachu, niezależnie od łożysk konstrukcji więzਾਰowej. Połączenie bezpośrednie opierzenia dachowego z konstrukcją więzarówą nie jest wymagane, wystarcza łączność pośrednia zapomocą płatwi.

Dzięki takiej konstrukcji według wynalazku niniejszego otrzymuje się znaczne oszczędności w materiale, dochodzące do 40% dla opierzenia dachowego w przypadku dachów konstrukcji według pat. Nr 1402, według którego deskowanie przejmuje całkowite obciążenie dachu, oraz oszczędności w materiale, dochodzące do 60% dla konstrukcji nośnych więzarych.

Na rysunku wynalazek jest uwidoczni-

ny tytułem przykładu, przyczem fig. 1 przedstawia konstrukcję dachu żelaznego lub drewnianego w widoku perspektywicznym, fig. 2 — szczegóły tej konstrukcji na podporze, fig. 3 — konstrukcję dachu drewnianego na słupach, a fig. 4 — szczegóły dachu żelazobetonowego na podporze. Według fig. 1 i 2 rysunku wiązary dachowe spoczywają na łożyskach 7, sklepieniowe zaś opierzenie dachowe — na ciągłych belkach naściennych 3. Belki 3 są złączone ściągami 4, które przejmują parcie poziome sklepienia.

Opierzenie dachowe wymaga podparcia od spodu, aby nie wyboczało się. To zadanie spełniają płatwie 5, do których opierzenie jest przymocowane gwoździami lub śrubami 2. Z drugiej strony płatwie 5 opierają się na wiązarach 6, które spoczywają na ściennym łożysku obok łożyska 3 opierzenia.

Dach według fig. 3 różni się od poprzedniego tem, iż cała jego konstrukcja zamiast na ścianach 7 spoczywa na słupach ściennych 9. Wiązar 8 stanowi jedną całość ze słupami ściennymi 9 i opiera się na fundamentach 11.

Wodę z dachu odprowadza się poprzez okapy dachowe 10 poza obręb budynku.

Fig. 4 przedstawia konstrukcję dachu żelazobetonowego. Belka naścienna 12 tworzy łożysko oporowe dla opierzenia dachowego i jest jednocześnie okapem. Ściąg 4 są zakotwione w te same belce naściennej. Wiązar 13 posiada tutaj kształt belki żelazobetonowej, a płatwie mogą być żelazobetonowe 5 lub żelazne 14.

Zastrzeżenie patentowe.

Konstrukcja dachu o dużej rozpiętości, znamieną tem, że opierzenie dachu jest wykonane jako konstrukcja nośna, przeznaczona do przejmowania sił ściskających i rozciągających od obciążenia dachu i podparta na podporach na osobnych łożyskach, obok których znajdują się inne łożyska, dźwigające wiązarową konstrukcję nośną, która służy do przenoszenia momentów gnących, powstających od obciążenia dachu.

Pedab w Toruniu
Spółka z ograniczoną
odpowiedzialnością.

FIG. 1.

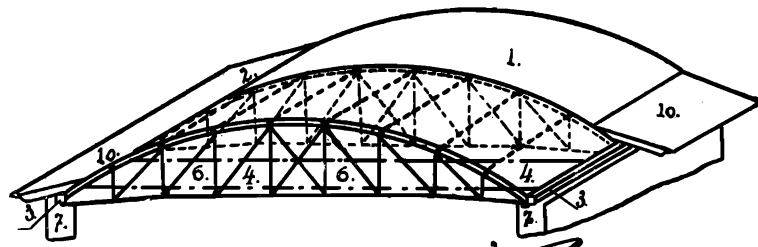

FIG. 2.

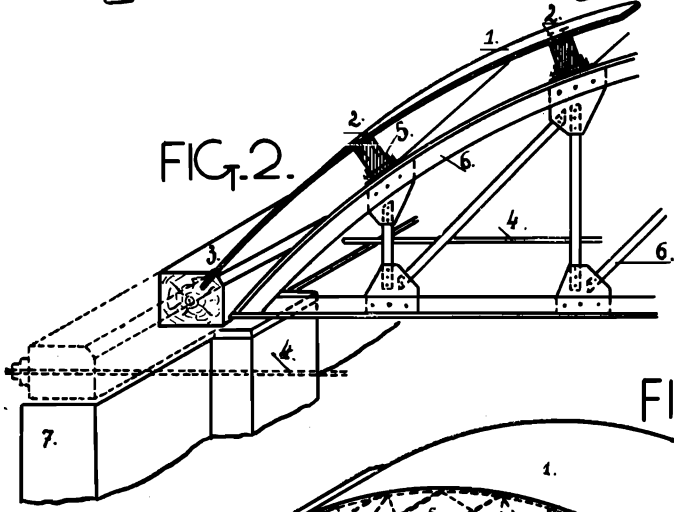

FIG. 3.

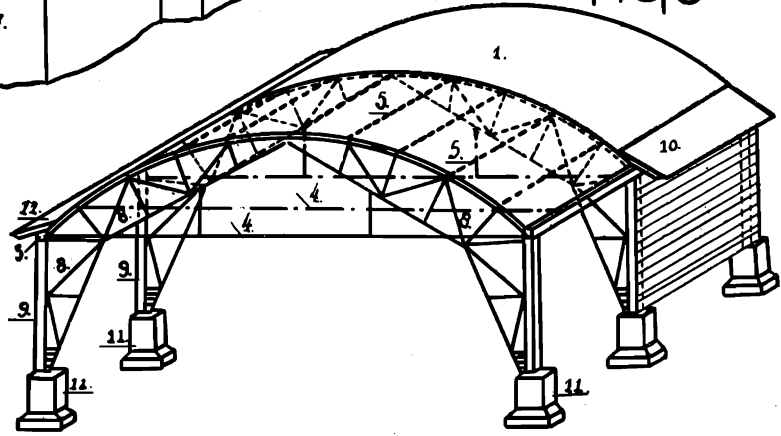

FIG. 4.

